

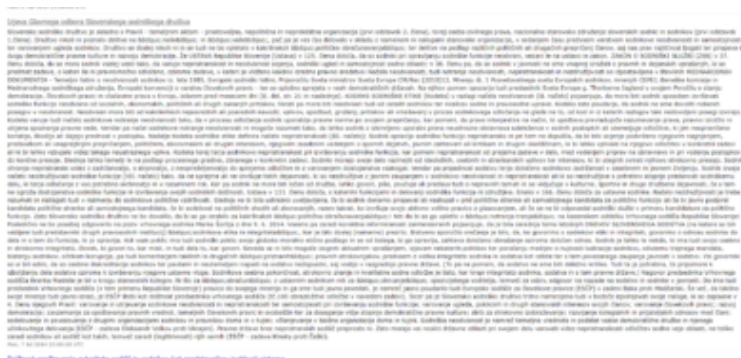
Svete sodniške krave

Tik pred prejšnjimi parlamentarnimi volitvami je glavni odbor sodniškega društva stopil v bran tedanjemu predsedniku vrhovnega sodišča **Branku Masleši**. Sporočili so, da je prav, da najvišji sodni funkcionar brani sodstvo pred napadi politika **Janeza Janše**, ki je moral sredi volilne kampanje v zapor. To je pomembno vplivalo na rezultat volitev. Masleša je v govoru na sodniških dnevih Janšo javno označil za “sovražnika sodstva”. Nekaj starejših sodnikov je bilo zgroženih nad nastopom svojega predsednika. Ustavno sodišče pa je pozneje, ko je razveljavilo vse sodbe v primeru Patria, ker jim je manjkala temeljna vsebina, torej kakšno kaznivo dejanje, ugotovilo tudi kršitev pravice do nepristranskega sojenja Janši zaradi nastopa Masleša, ki ga je sodniško društvo na vso moč javno branilo in dejstva, da se Masleša po takšnem nastopu ni izločil (ali ga niso izločili) iz sojenja Janši. Zakaj to povzemam? Ker se je vrh sodniškega društva že spet tik pred volitvami, ko gre za Janeza Janšo, oglasil kot odvetnik Branka Masleše in ne predstavnik vseh sodnikov, predsednica tega društva pa je povrh – kot je poročal Večer – takoj za tem še čisto zares prestopila med odvetnike.

Sodniška zloraba sodne oblasti

Čisto jasno je – kot je ugotovilo tudi ustavno sodišče – da Maslešovo sojenje “sovražniku sodstva” ni ustvarjalo vtisa nepristranskosti. Tudi sicer je bilo precej izven pameti, ker smo vsi, ki smo vsaj malo spremljali politiko, vedeli, da je v

preteklosti Janša odločno nasprotoval vzpenjanju Masleša, ker nekdanji sekretar zveze komunistov na sodišču v Kopru pomenil tveganje točno za tisto, kar se je zgodilo.

Izjava sodniškega društva, ki brani nepošteno ravnanje Branka Masleše, s klikom na posnetek ga povečate.

Sodniško društvo je raje branilo pristranskost šefa vrhovnega sodišča Masleše in ne poštenosti sodstva. A društva sodnikov tudi sodba ni izučila. Tudi pred temi volitvami ravna podobno in že spet javno brani Maslešo in nepošteno ravnanje pred nevarnim Janezom Janšo. So za vzgled, kaj se ne sme početi, kar je že presunljivo. Ni pa nenavadno. Njihovega ravnanja mediji doslej še problematizirali niso. Del medijev, ki se je jasno opredelil za leve, je ali navdušen ali pa vsaj zadovoljen, ker preprosto koristi njihovim interesom. Del novinarske srenje pa si najbrž še pisniti ne upa, ker je pravnike nevarno kritizirati, vrh sodstva pa sploh. To so pametni, dovolj premožni in vplivni ljudje, ki se znajo braniti. Končaš lahko v zaporu ali pa te udari po žepu. Če so si upali zapreti Janšo, smo navadni ljudje brez vsake možnosti, je logika. Sodniki so zaščiteni z imuniteto, novinarji ne. Skupina ljudi, ki je dolgo protestirala pred sodiščem zaradi nepoštenosti, tega položaja ni spremenila.

Društvo sodnikov ali odvetnikov samih sebe?

Pred tokratnimi volitvami se je izkazala zdaj že bivša

predsednica sodniškega društva **Urška Kežmah**, ki je kar javno razglasila, da Janez Janša za odškodnino ne sme tožiti sodnikov, denimo Maslešo. Le državo lahko, ker so v njenem imenu in zanjo ti sodniki sodili. Kot pač so. Sodniki imajo imuniteto, je poudarila. Država pa lahko od sodnika pozneje zahteva povračilo, če nekoliko poenostavim. Sodnica ni podrobneje pojasnjevala, da država lahko povračilo od sodnikov zahteva le teoretično, ker pravno stvar ni urejena in zato najbrž ni izvedljivo, da bi kaj lahko izterjala.

Sodnik ima materialno sodniško imuniteto

Sodnika ni mogoče klicati na odgovornost za mnenje, ki ga je dal pri odločanju na sodišču, meni predsednica slovenskega sodniškega društva Urška Kežmah. S tem je odgovorila na javno polemiko o možnosti **odškodninskih tožb** zoper sodnike. Kot pravi, sodnik v sodnih postopkih nastopa v imenu države. **Sodniška imuniteta** vseeno ne izključuje možnosti sodnikove odškodninske odgovornosti. "Čeprav je lahko dejanski povzročitelj škode sodnik, je za odškodninsko odgovornost bistveno, da je bilo škodno ravnanje storjeno pri delovanju države," je dejala Kežmahova, ki meni, da se za morebitno škodo lahko toži le državo. Ta pa lahko zoper konkretnega sodnika **uvetjavlja regres**, so se sporočili iz društva.

Izjavo predsednice sodniškega društva lahko s klikom povečate

A prava težava je seveda, da bo o vsem tem sodišče šele sodilo. V sporu, ki ga je politik sprožil proti sodnikom, se je kot odvetnik oglasil vrh sodniške organizacije, ki je že pred štirimi leti branil napačno ravnanje svojega tedanjega predsednika Masleše. In vtis je, da ga zdaj že spet. Branijo ravnanje, ki ni pošteno in na način, ki je napačen.

Sodniško društvo ni kdorkoli. Ni kak nepomembni novinar komentator v tisku. Ti nimajo sedeža kar v sodni palači sredi Ljubljane. Kežmahova, ki ima doktorat in torej nikakor ne sodi med nevedne, s tem opredeljevanjem do sodnega postopka, ki še ni končan, postavlja v nenavaden položaj vse sodnike, ki bodo sodelovali v sodnem procesu in so morebiti člani sodniškega društva in bi morda čisto pošteno presodili tako kot je ona. A kdo bo pa zdaj verjel, da so sodili pošteno in ne v prid sodniškim interesom, kot jih je javno deklariralo njihovo društvo, ki je že sporočilo, kako mora biti presojeno, ko se sodni postopek še prav začel ni? Kdo bo verjel, da že spet ne zlorabljuje oblasti v prid Masleše, enega od političnih blokov in sami sebe, če se pa njihova predsednica s

prejudiciranjem sodne odločitve na vso moč tik pred volitvami trudi ustvariti ta vtis.

Pa še "naši" podpredsedniki

Kežmahova, ki je bila vodja pravnega oddelka na okrožnem sodišču v Mariboru, je v zadnjem tednu čisto zares prestopila med odvetnike in sodniško društvo je zdaj brez šefa, ki ne zna biti tiho v sodnem postopku, ki še poteka in pred volitvami, ki se naglo bližajo. Z nekaj zlobe lahko rečemo, da je storila prav: kot odvetnica se je z javnim opredeljevanjem do odškodninske odgovornosti Branka Masleše obnašala že, ko je bila še sodnica. Po njenem odhodu sta tam ostala dva podpredsednika: Miodrag Đorđević, ki ga je Goran Klemenčič letos predlagal tudi za podpredsednika vrhovnega sodišča, a so poslanci to umaknili iz dnevnega reda, ker bi bil prevelik škandal celo za levico pred volitvami, če bi ga imenovali, drug podpredsednik pa je nekdanji namestnik šefa obveščevalne službe (Sove) **Janez Žirovnik**, za katerega smo novinarji iz komisije za nadzor obveščevalnih služb izvedeli, da je bil v ozadju množice odredb o tajnih preiskavah proti nekdanjemu mariborskemu županu **Francu Kanglerju**. Omenjeni postopki so prispevali, da je moral Kangler odstopiti kot župan, da so mu v državnem svetu pred petimi leti odvzeli mandat in da je SLS izpadla iz parlamenta. Na sodišču pa je doslej še vse propadlo. Nadzori Kanglerja so bili najmanj zapravljanje časa in denarja, če ne politična zloraba represivnih organov za slabitev pomembne desne stranke. Če kdaj Žirovnika ni bilo v službi, so policisti počakali, da se je vrnil. "Napačen" sodnik bi jih lahko zavrnil. Na te nenavadnosti, da je nekdanji vodilni v obveščevalni službi, ki je bila podrejena šefu vlade, pozneje postal sodnik in tajno odrejal nadzore Kanglerja v Mariboru, ki ga je kot obveščevalca nekoč kot poslanec nadziral, je opozoril nekdanji predsednik SD, poslanec in pozneje ustavni sodnik **Ciril Ribičič**, ki je odločanje Žirovnika označil kot »grobo in zavestno kršitev pravice Franca Kanglerja do neodvisnega in nepristranskega

sodnika, brez katerega ne moremo govoriti niti o poštemem, kaj šele pravičnem sojenju».

Očital mu je enako stvar kot ustavno sodišče Branku Masleši.

Sporočilo zdaj že odvetnice Kežmahove lahko zato razumemo le dobesedno: ti sodniki, z Brankom Maslešo vred, niso krivi in ne morejo odgovarjati, ker je zloraba takšna država sama, oni jo le pošteno predstavljajo.

[sociallocker id=10707][sociallocker]

Kot odvetniki in kot svete krave.